Павучок — рудий бочок
мив надвечір ніжки.
Був він добрий павучок,
та дурненький трішки.
Мив він ніжки, вимивав,
їх ретельно рахував.
Перша, друга — при мені,
ось і третя ніжка,
а четверта — є чи ні?
Є — вона вже в ліжку.
А весела ніжка п'ята
все ще хоче танцювати.
Ну невже та п'ята ніжка
не стомилась анітрішки?
Вередлива шоста ніжка
не давала знять панчішку.
Упиралася, сміялась —
ніжка лоскоту боялась.
Сьома митись не любила:
"Ой! Змивається загар!".
Восьма крику наробила,
що на неї наступила
ще не вимита нога.
Павучок благає: "Досить!
Не пустуйте, час у ліжко!".
Доки вимив ніжку восьму,
забруднилась перша ніжка.
Вимив першу — десь поділась сьома.
Де ти, сьома? Вже і сонце закотилось
втомлено і сонно.
Спить конячка і бичок, птиці сплять і мишка,
тільки смішний павучок все ще лічить ніжки.